

SURE-İ VAKİA'NIN OKUNUŞ ŞEKLİ VE ESRARI

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Her kim, Vakıa süresini her gece bir defa okumayı adet haline getirirse, ömründe fakirlik görmez. “

“Vakıa süresi zenginlik süresidir. Onu okuyunuz ve kadınlarınıza ve çocuklarınıza öğretiniz.”

Abdullah bin Mesud (r.a.) ölüm hastalığında ziyaret eden Hz. Osman (r.a.) “Sana **bir bağışta bulunulmasını emredebim mi?** “Dedi Abdullah. Buna ihtiyaç olmadığına söyledi.

Hz. Osman: **“Senden sonra kızlarına kalır”** dedi O zaman Abdullah ona şu cevabı verdi: **Sen kızlarımdan korkma. Ben onlara Vakıa okumalarına emrettim. “**

Ben. Peygamber (s.a.v) şöyle dediğini işitmişim: **“Her kim her gece Vakıa süresini okursa, ona fakirlik dokunmaz”¹**

Hadisi şerif ile gece yatsı namazından sonra okunması tavsiye buyurulmuştur. Maddi sıkıntı halinde bir oturuşta üç defa okunur. Her okunuşun sonunda mutlaka duası okunmalıdır. Esrarı duası ile beraber okunduğu için her okunuşta duası yapılmalıdır.

Bu sureyi okumaya devam eden kimse, fakirlikten emin olur, dünya kendiliğinden ayağına gelir.

İkinci namazından sonra 14 defa okunursa, rızık yağmur gibi yağar, Allah’u Teâla işlerini kolaylaştırır. Bu bereketli surenin her

¹ İbni Kesir. Tefsir’l Kur’ani’l-Azim. Beyrut 1969. IV. 282)

gece akşam namazından sonra okunması tavsiye edilmiştir. Rızık, fakirlik ve yoksulluktan kurtulup zenginlik nimetine kavuşmak için okuyanlar, akşam namazından sonra okumaya devam etmelidirler.

Bu sureyi ara vermeksizin 40 gün 40 defa okuyan kişi, asla fakirlik çekmez. Allah'ı Teâla o kişiye yorulmadan ve günaha girmeden helal rızıklar nasip eder.

Ölmekte olan bir kişiye Vakıa Suresi okunursa, münker ve nekir meleklerinin suallerine kolaylıkla cevap verir.

Ariflerden bazıları demişlerdir ki: "Ölmüş bir kimsenin üzerine Vakıa Suresi okunursa, meyyitin acı ve ıstırabı hafifler. Ölümle burun buruna gelen ve can vermekte olan ağır bir hastanın üzerine okunursa, imanla göçmesine vesile olur. Azrail (Aleyhisselâm) da o kimseye karşı çok nazık davranır. Abdestli olarak her gün sabah akşam bu sureyi birer defa okuyan kimse hayatı boyunca açlık ve susuzluk acısı nedir bilmez ve hiçbir tehlike yüzü görmez."

Her gece Vakıayı okuyan kimseye ebediyen fakir ve yokluk isabet etmeyeceği hakkında Hazreti Rasûlüllah

Efendimizin bir hadisi şerifi vardır. Fakırdan kurtulmak, servet ve gınaya nail olmak hususunda Sure-i Vakıanın çok büyük tesiri vardır:

Sure-i Vakıa ile en kısa bir zamanda büyük bir servete nail olmak için tahareti Kâmil halinde canlı veya canlıdan çıkan şeylerden perhiz ederek ve yeni bir Arabi ayın ilk perşembesinden başlayarak ve evden de çıkmayarak. Her namazdan sonra yirmi beş kere Sure-i Vakıayı okuyup sekiz günde bin adedi ikmal etmek

lazımdır. Bundan sonra her gün sabah ve akşam üçer defa bu sure-i Şerife'ye devam etmek pek kısa zamanda okuyanı büyük bir refah huzur ve saadete kavuşturur. Sure'i

- ✚ Süre-i Vakıa'yı- Şerife'nin tam hatmi 41 adet okunmaktadır.
- ✚ Maddi sıkıntı halinde bir oturuşta 3 defa okunur.
- ✚ İhtiyaç daha fazla ise 7 defa okunmalıdır.
- ✚ İhtiyaç çok şiddetli ise 41 defa okumak üzere birkaç kişi ile veya 3 veyahut 7 defa okumaya devam etmelidir.

NOT: Merhum Ahmet Bey Ağabeyimize müsafirhanede efendim biz okuyoruz fakat faidesini göremiyoruz diyorlar. **“1000 defa okusunlar bakalım eğer zengin olmazlarsa bana gelsinler. Bankadan kredi alıyorlar onun yerine bu süreyi okusalar”** buyurmuştur.

Vakıa suresi okuma usulü

- ✚ 1 fatiha-i 3 ihlası şerif
- ✚ 7 İstiğfar-ı Şerif (11 adet olabilir)
- ✚ 7 Salavat-ı Şerife (11 adet olabilir)
- ✚ Fatiha-i şerife
- ✚ **Sure-i vakıa**
- ✚ Fatiha-i şerife
- ✚ 7 salavat-ı şerife (11 adet olabilir)
- ✚ Sure-i vakıa duası.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾ إِذَا
رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٦﴾
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾
وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ
﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى
﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا
مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ
وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا
يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَحَمِيمٍ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ
اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لُعْوًا وَلَا نَاتِهِيًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا
أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ
مَمْدُودٍ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ

أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرْبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى
 ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
 ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ
 ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ
 الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّ ذَا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
 ﴿٤٧﴾ أَوْ آبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنْ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾
 لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ
 الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَأَكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَا لَوْ أَنَّ مِنْهَا الْبُطُونَ
 ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا
 نُزُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
 تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ
 الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
 أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ
 لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُعْرِمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ

حَرُّوْمُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنْ
 الْمَزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ نَحْنُ
 الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ
 رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ
 تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا
 يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
 أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا
 بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ
 وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ
 وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ
 مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٢﴾
 فَنِزْلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُو حَقُّ الْيَقِينِ
 ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

واقعة سورسي دعاسي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ
وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَبِجَمِيعِ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ
الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَنْتَرُزُقَنِي عِلْمًا
نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا مِنْ غَيْرِ كَدٍّ يَا غَالِبًا غَيْرِ مَغْلُوبٍ غَلْبَنِي
عَلَيَّ أَعْدَائِي يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لَنَا يَا رَازِقَ الثَّقَلَيْنِ أُرْزُقْنَا اللَّهُمَّ إِنْ
كَانَ رِزْقِي فِي السَّمَاءِ فَانزِلْهُ وَإِنْ كَانَ فِي الْأَرْضِ فَاخْرِجْهُ وَإِنْ كَانَ بَعِيدًا
فَقَرِّبْهُ وَإِنْ كَانَ عَسِيرًا فَيَسِّرْهُ وَإِنْ كَانَ قَلِيلًا فَكَثِّرْهُ وَإِنْ كَانَ كَثِيرًا
فَبَارِكْ لِي فِيهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي يَدَ الْعُلَى وَلَا تَجْعَلْ لِي يَدَ السُّفْلَى يَا فَتَّاحَ
يَارَزَّاقُ يَا عَلِيمُ افْتَحْ لَنَا فَانْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فِي أُمَّ الْكِتَابِ شَقِيًّا مَجْرُومًا وَمُقْتَرًّا عَلَيَّ رِزْقِي فَامْحُ مِنْ
أُمَّ الْكِتَابِ شَقَاوَتِي وَافْتَرَارِ رِزْقِي فَامْحُ مِنْ أُمَّ الْكِتَابِ شَقَاوَتِي وَحَرْمَانِي
وَافْتَرَارِ رِزْقِي وَاكْتَبْنِي سَعِيدًا مَرْزُوقًا مُوقَفًا بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ
الدَّعَوَاتِ

صلوات شريفة التجا ايجون

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِعَدَدِ عِلْمِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا أَنْبِيَاءَ اللَّهِ وَيَا رَسُولَ كِرَامِ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِعَدَدِ عِلْمِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ، وَيَا رِجَالَ الْغَيْبِ،
وَيَا أَرْوَاحَ الْمُقَدَّسَةِ أَغِيثُونِي بِغَوْثَةِ اللَّهِ وَالنَّظْرُونِي بِنَظْرَةِ اللَّهِ ، وَأَعِينُونِي
بِعِنَايَةِ اللَّهِ، وَأَدْرِكُونِي سَرِيعاً بِرَحْمَةِ اللَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِعَدَدِ عِلْمِ اللَّهِ
عَلَيْكَ وَعَلَيَّ أَلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا سَيِّدِي يَا أَحْمَدِي يَا مُحَمَّدِي يَا وَسِيَلَتِي
يَا نُورِي يَا هِدَايَتِي إِلَى اللَّهِ خُذْ بِيَدِي فَلْتْ حِيَلْتِي أَدْرِكْنَا سَرِيعاً بِرَحْمَةِ اللَّهِ
أَدْرِكْ أَبَا الْقَاسِمِ أَنْ مُنْحَصِرٌ سَيِّدِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
هُوَ النُّورُ اللَّهُمَّ يَا لَطِيفُ أَدْرِكْنَا بِلُطْفِكَ الْخَفِيِّ نَحْنُ الْعَاجِزُونَ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
الْعَزِيزُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ عَنْكَ مَدَدِي
وَعَلَيْكَ مُعْتَمَدِي عَجَلْ فَرَحِي وَفَرِحْ إِخْوَانِي بِحُرْمَةِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْعَرَبِيِّ
بِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ وَمِمَّا قَدِ الْعَزَمْتُ عَرْشَكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ
كِتَابِكَ وَمُنْتَهَى الْفَضْلِ فِي نَبِيِّكَ الرَّحْمَةِ وَمُنْتَهَى الْإِحْسَانِ مِنْ حُبِّ
ذَاتِكَ اللَّهُمَّ بِحُبِّ ذَاتِكَ تَحَصَّنَا يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولُ اللَّهِ
حَقًّا وَصِدْقًا

Yasin-i Şerif:

Yasin-i Şerif, Allahü zülcelal hazretleri ve Rasül-ü zişan Efendimizin ism-i şerifleridir. Yasin-i Şerif tilavetinde, evvela 1 Fatiha, 3 İhlas-ı Şerif okunup hediye edildikten sonra, “Yasin-Yasin” diye iki defa tekrarlanır. Birincide Rasülümüzün ism-i şerifi, ikincisinde Rabbimizin iam-i şerifi olduğunu hatırlamak icab eder. Yasin-i Şerifi bitirdikten sonra 3 defa:

وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Bütün ehli îmânın ruhuna, hâsseten pîranlanmızın, Hz. Üstazımız'a mübârek ruhu şeriflerine ve kendi ruhunun makamına bağışlar.

Yâsîn-i Şerîf meşrû olan her hacet için okunur. Şu şekilde okunursa 41 kere okumuş gibi sevaba nâil olunur:

7 kere tekrar edilir	يسّ
14 kere tekrar edilir	ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
16 kere tekrar edilir	سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ
4 kere okumakla yekün 41 eder.	“82. Ve 83. âyetler”

Bu şekilde 3 defa Yâsîn-i Şerif okuyan, 123 defa okumuş olur ve Yâsîn-i Şerif hatmi kebîrini (büyük) tamamlamış gibi ecir alır.

- Yâsîn-i Şerif’de 7 adet “Mübin” vardır. Her “Mübin” de tekrar

baştan başlayıp 7 defa bu şekilde okumakta çok büyük esrar vardır. Kötü niyetli birisi o eve giremez.

- 123 defa Yâsîn-i Şerif okunup, her “Mübîn”de su içerisine “**Hû**” ismi şerifiyle üflenir ve o su içilir. Ne kadar fenâ olsa da muhakkak müstefit olur.
- Yâsîn-i Şerif’in azamet ve esrânını tarif mümkün değildir. Her harfi hikmetlerle doludur.
- Yâsîn-i Şerif hasta için okununca, “Mübîn”lerde “**Yâ Şâfi Hû**” denir.
- Maddî sıkıntının kalkması için “Mübîn”lerde “**Yâ Fettah**” denir.
- Küsleri barıştırmak için “Mübîn”lerde “**Yâ Vedüd Hû**” diye sıcak olarak üflenir.
- Bir kimse ömründe, Yâsîn-i Şerif’i 19.000 defa okursa; kıyamet günü Yâsîn-i Şerif’in o kimseleri tanıyacağı ve şefâatçi olacağı beyan edilmiştir.
- Yâsîn-i Şerifi bir kişi, günde 41 adetten fazla okumamalı. Bir kişi günde 70 defa okursa esrânını kaldıramaz, perişan olur. Aklî melekesini kaybeder.
- Yâsîn-i Şerif okumağa zaman müsait değilse, **1 Fâtîha-i Şerife** ve

3 İhlâs-ı Şerif okunup, **3 defa:** **وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ**

مَوْلِينَا فَاَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ okunur. Sonra duâ yapılır.

- **Bir mü’min ölünce**, konulduğu kabirden bir avuç toprak alınıp, **Yâsîn-i Şerif** veya **Cünnetü’l Esmâ** okunup üzerine serpilirse; Hz. Yâsîn’in ve Cünnetü’l Esmâ’nın rûhânîlerinin, o kimseye sorulacak suallere cevap verecekleri haber verilmiştir.

• **Yâsîn-i Şerifte;** “Rahmân” ism-i şeriflerinde, sırasıyla sağ elin parmakları kapanır. “Lafzâ-i Celâl”de sol elin parmakları kapanır. Aynı şekilde “Sûre-i Mülk” “Rahmân” ism-i şeriflerinde, sırasıyla sağ elin, “Lafzâ-i Celâl”de sol elin parmakları açılır. (Hacetler, parmaklar açılırken de kalpten geçer.) Sonra duâ yapılır.

• Hazreti Fahr-i Âlem Efendimiz: "Yasin, okunduğu şey içindir" diye buyurmuştur. Meşru herhangi bir arzu ve muradı olan kimse bu maksatla üç veya yedi gün yatsıdan sonra veya fecir zamanında kırk bir kere Yasin suresi okur veya okutursa Çok ' kısa zamanda matlup ve muradına erişir. Bunu bir kişi de okuyabilir, üç dört kişi de toplanarak okuyabilirler. Bu sure-i şerife iki tarafı kesen bir kılıçtır. Bu sure-i şerife şimdiye kadar binlerce değil milyonlarca Müslüman tarafından tecrübe edilmiş ve Muradlarına kavuşmuşlardır. Fecir zamanında yapılan dualar ve okunan Kur'an'lar başka zamanda yapılan dualar ve münacatlardan daha çabuk tesir eder. Zira Cenabı

Hakk Kelamı Kadim'inde: **إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا**

"Fecir zamanında okunan Kur'an'ın tesiri çabuk görülür."²

Şurasını hatırlatmayı faydadan hali görmediğim için yazmadan geçemeyeceğim. Nail olunamayacak bir şeyi istemek, âdeti İlâhiyeye mugayir olduğu için istenmemelidir. Olacak şeyleri istemek, halinle mütenasip ricada bulunmak hem edep ve terbiye icabıdır hem de arzu ve talebin husulüne vesiledir. Sonra yapılan duaların daha oturduğu yerden kalkmadan meydana gelmesini istemek de doğru değildir. İnsan acul yaratılmıştır. Hâlbuki Cenabı Hakk, biç bir emrinin infazında acele etmez. Zira her şeyi tedrici tekâmüle tabi kılmıştır. Bir tohum toprağa atılır atılmaz hemen çıkmaz. Bazen on beş günde bazen de kırk günde çıkar, Murad ve

² İsra suresi, ayet: 78

arzum olmadı diye küfür ve inkâr yoluna sapanlar daima zarar görmüşlerdir. Cenabı Hakk kendisine açılan bir avucu hiçbir zaman boş çevirmez. Fakat istenilen şey olabilir ki, senin aleyhinedir. Senin duanın yerine sana başka taraftan bir ihsanda bulunur. Bizim hayır zannettiğimiz şey şer, şer zannettiğimiz şey de hayır olabilir. Bunu yalnız gizli ve aşikâreyi hakkıyla bilen zat bilir. Bu bahse son vermeden evvel Cenabı Fahr-i Âlem (s.a.v.) Efendimizin bir hadis-i şerifini zikredeceğim: "**Her şeyin bir kalbi vardır. Kur'an'ın kalbi de Yasin Suresi'dir.**" Yasin Suresi'ni vird edinen bir fakir herhalde zengin olur. Hasta ise iyi olur. Aç ise doyar. Susuz ise kanar. Bekârsa evlenir. Kederli ise feraha çıkar. Yolcu ise selametle menzili maksuduna erişir. Mahpus okursa halas olur. Malı çalınmış kimse okursa çalınmış malına kavuşur.

Yasin-i Şerif'in kalbi: **سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ** **Selamün kavlen min**

rabbin rahıym. Ayet-i kerimesidir. Bu ayeti kerimeye mefluc bir kimse adedi olan (818) kere bir bardak suya her gün okuyup üfleyerek içerse çok kısa zamanda hastalığından halas olur. Bu ayet-i kerime kibrit-i ahmerdir. Yani (altın yapan madde). Vird edinen kimse her türlü maddi ve manevi, ruhani ve sarî hastalıklardan emin olur. Utanacağı, sıkılacağı bir hale giriftar olmaz. Düşmanları kendisine zarar veremedikleri gibi iyilikleri de dokunur. Bu ayet-i kerimeyi hasta olan veya ruhani bir maraza mübtelâ bir kimse kendisi okuyamazsa başkası tarafından bir bardak suya (818) defa okunup üflenerek içirmek ve buna yedi gün veya daha fazla devam etmek suretiyle şifa elde edilebilir.

Yasin Suresi'ni okumasını bilen kimse bu ayet-i kerimeyi okumaya başlamadan evvel Yasin'e baştan başlayıp bu ayete geldiği vakit (818) kere tekrar ederek devam edip sureyi bitirirse beklenen faydayı tacil etmiş olur.

Devlet kapısında veya herhangi bir yerde işleri takılıp sürüncemede kalan kimse Yasin'i Şerifi (25) kere okur ve bunu üç beş veya yedi defa tekrar ederse işleri yoluna girer ve düzelir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسَّ ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ
غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا
فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَاءٌ
عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْتَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ
وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي
الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ
﴿١٢﴾

وَاصْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا
إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا

مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ
 ﴿15﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
 ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَفْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
 ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ
 الَّذِي فَطَرَنِي وَالْيَهُ ثَرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَاتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ آهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ
 بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ
 مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾ قَبْلِ ادْخَالِ الْجَنَّةِ قَالَ يَا لَيْتَ
 قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ
 ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةَ
 عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ
 أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ

لَدَيْنَا مَحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا
مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾
سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾
وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ هَآ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ
قَدَرْنَا مِنْ نَازِلٍ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ
تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ
مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ
﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ
أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا انْطِعِم مَن لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾
 مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا
 هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ
 مَرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا
 صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ
 عَلَىٰ الْأَرَائِكِ مُتَكِئُونَ ﴿٥٦﴾ هُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ
 قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَاذُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ
 إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ
 اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ
 تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ إِصْلَوْهَا
 الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ

وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ
 مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نَعْمِرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي
 الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا
 ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٧٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾
 وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
 وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ
 ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نصرَهُمْ وَهُمْ هُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزَنكَ
 قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ
 مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ
 بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا

أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ
شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ
شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾